Ephraem Syrus; Assemani, Giuseppe Simone [Hrsg.]: Sancti Patris Nostri Ephraem Syri Opera Omnia: quae exstant, graece, syriace, latine; in sex tomos distributa; ad MSS. Codices Vaticanos aliosque castigata, multis aucta, Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata: Nunc primum sub Auspiciis Sanctissimi Patris ... Pontifecis Maximi e Bibliotheca Vaticana (Tomus Primus Graece, Et Latine)

1732 Seite 273

μα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, τύχωμεν τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ δὲ τῇ ἀκηδείᾳ συμπεριφερόμενος μακρὰν ἀφέστηκε τῆς ὑπομονῆς, καθάπερ καὶ ὁ νοσῶν τῆς ὑγιείας. Οὐκ οὖν ἐν τῇ ἀκηδείᾳ ἡ ἀρετὴ, ἀλλ' ἐν τῇ ὑπομονῇ γνωρίζεται· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἀνανεουμένη κρατύνεται ἐν τῷ τὸν νοῦν περισχολεῖσθαι τῇ θεωρίᾳ καὶ μελέτῃ τῶν προσδοκωμένων· ἐκεῖθεν γὰρ πιαινόμενος ὁ νοῦς μεταλαμβάνει ἰσχὺν, καθάπερ καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν ἐδωδίμων, καὶ αἰσθητῶν βρωμάτων. εἰ δὲ ἀμαυρωθείη ὁ νοῦς ταύτης τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀξίας, τῷ ὄντι πτωχὸς καὶ ἀσθενὴς ἀποκαθίσταται. Ἀποτιναξάμενος τοίνυν τὴν προσπάθειαν τῶν ὑλικῶν παθῶν, κόλαζε τὸν νοῦν πρὸς ἐκείνην τὴν ἔνθεον ἐργασίαν· καὶ οὐ χρεία μεταφέρειν τὸ σῶμα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ διακόπτειν ἐν ταῖς ἀποδημίαις, δίχα εὐλόγου αἰτίας καὶ τῆς τῶν προεστηκότων ἐπιτροπῆς. ἡ γὰρ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

NϚ.

Ἀβαρῆ σεαυτὸν τήρει καὶ ἀκατάγνωστον ἐν ᾧ δ' ἂν κατοικήσῃς τόπῳ, ἵνα προκόψῃς καλῶς ἐν Κυρίῳ. εἰ δὲ καταφρονητὴς ἀποβῇς, σκόπει μήποτε ἐπιχυθείη ἐπί σε ἐξουδένωσις παρὰ τοῦ κρείττονος, ἡγεμὼν γινόμενος ἀνοσίων πράξεων.

NZ.

Ἴχνος ἐστὶ τελειότητος, χαίρειν καὶ ἐπαγαλλιᾶσθαι ἐπὶ τῇ προκοπῇ τοῦ πλησίον· ἤθους δὲ πικροτάτου καὶ πονηρᾶς διαθέσεως, τὸ ἀνιᾶσθαι καὶ δυσφορεῖν ἐπὶ τῇ ἑτέρου εὐδοκιμήσει.

NH.

ΤΙ' δυσφορεῖς, ὦ ἄνθρωπε, ἐπὶ τῇ τοῦ προκόπτοντος εὐκλείᾳ; μὴ γὰρ ἐν τοῦτον ἢ ἐκεῖνον ἀποπεσεῖν τῆς σωτηρίας, διὰ τοῦτο σωθήσῃ; ἢ ἐν τῷ τοὺς πολλοὺς ἐκκλεισθῆναι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, σὺ βασιλεύσεις; μὴ γάρ σε μονώτατον χωρεῖ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν; μή σοι μόνῳ ἡτοίμασται ἡ χαρὰ τοῦ παραδείσου, ὅτι ἄχθῃ ἐπὶ τῶν πολλῶν σωτηρίᾳ; μὴ τοίνυν ἀπεμπολήσῃς τὰ ἔργα τοῦ καθαροῦ ἔρωτος, καὶ τὰ τῆς ἐνθέσμου πολιτείας ἀντιδώσῃς τῇ δυσμενείᾳ καὶ τῇ τοῦ πικροτάτου ἤθους δεινότητι. Μηδεὶς οὖν σε ἀπατάτω, μὴ ἄνθρωπος, μὴ Διάβολος, μὴ λογισμὸς ἐμφωλεύων ἐν διανοίᾳ καρδίας. Τῶν γὰρ

necessaria est, ut voluntatem Dei facientes, promissiones ejus consequamur. *Hebr. 10.* Qui autem ignavia atque desidia distrahitur, tam longe abest a patientia, quam ægrotus a sanitate. Non igitur in torpore virtus, sed in patientia cognoscitur: quæ quidem patientia in eo renovatur retineturque, quod mens earum rerum contemplatione ac meditatione, quæ sperantur & exspectantur, exerceatur, occupeturque. Hinc enim pinguefactus animus, vires sibi sumit, quemadmodnm corpus ciborum atque escarum sensibilium nutrimento. Quod si ab hujus gratia ac dignitate mens deciderit, vere inops atque infirma redditur. Idcirco affectionem, qua terrenis cupiditatibus addictus es, eisque adhæres, excute, & ad divinum illud opificium animum adverte. Et sic tibi non erit necesse, ut corpus e loco in locum transferas, & in peregrinationibus absque causa legitima, & superiorum permissu defatiges. Regnum enim cœlorum intra vos est. *Luc. 17.*

LVI.

Quocumque in loco te morari contigerit, facilem te atque irreprehensibilem præbeto, ut bene in Domino proficias. Si autem evaseris contemtor, vide, ne in te velut auctorem ac ducem actionum impiarum, a meliore ac præstantiore contemtio refundatur.

LVII.

Gaudere & lætari de progressu proximi, signum est perfectionis. De bona autem alterius angi atque tristari fama, acerbissimi improbique animi est argumentum.

LVIII.

Quid angeris cruciarisque, o homo, de gloria proficientis? Num, quod hic, aut ille excidit a salute, tu propterea salutem consequeris? an quia multi regno cœlorum excluduntur, tu idcirco regnabis? num te unum capit regnum cœlorum? num tibi uni gaudium Paradisi paratum est, quia de multorum salute indignaris? Ne igitur opera puri amoris, sanctique instituti cum odio atque inimicitia, ac gravissima morum acerbitate commutaveris. Nemo te seducat, non homo, non Diabolus, non ulla in corde latitans mentis cogitatio. Impossibile

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/ephraem1732-1/0521
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg